

Arrest

nr. 166 847 van 28 april 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.09.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

+ *Echtgenoot:*

[...]

+ Kinderen:

[...]

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

Adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden voor G.A.:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 22/02/2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 28/01/2013. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift en bijlagen bevatten reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 22/02/2013 uitgebreid werd op ingegaan, (zie bevestiging arts d.d. 28/09/2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Reden voor G.I.:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28/04/2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 11/02/2014. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift en bijlagen bevatten reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 28/04/2014 uitgebreid werd op ingegaan, (zie bevestiging arts d.d. 01/10/2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoekers en de door hen naar voren gebrachte nieuwe medische elementen vanwege hun deskundige behandelende arts(en).

2.1 Algemene regels

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet (voorts: vw.) luidt immers als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

“§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.”

“§3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De uitdrukkelijke motiveringsverplichting daarentegen zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsplicht daarentegen houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit betekent dat de beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en correcte feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid ondermeer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. De Raad onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. De Raad toetst voorts in het kader van zijn wettigheidtoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.2 Toepassing op de feitsituatie in casu

Verzoekers zijn de stelling toegedaan dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden. Immers:

In de initiële aanvraag dd. 01/09/2015 werden de volgende medische stukken naar voren gebracht nl.:

- Omstandig medisch attest inzake verzoekers hun minderjarige dochter dd. 17/08/2015 Dr. E.R. + 2 medische bijlagen

- Omstandig medisch attest inzake verzoeker dd. 07/08/2015 Dr. N.M. + 5 medische bijlagen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in diverse arresten vastgesteld dat art. 9ter, §1, eerste lid, Vrw niet alleen naar artikel 3 EVRM verwijst of naar een levensbedreiging, doch van toepassing is op 'drie verschillende situaties', namelijk op een ziekte die, wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf ofwel een reëel risico inhoudt voor het leven, ofwel een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit, ofwel een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling.

Daargelaten de vraagstelling of verwerende partij deze onderzoek naar behoren heeft vervuld, wenst verzoeker de volgende opmerkingen te formuleren.

TEN EERSTE moet worden opgemerkt dat de adviezen van 28/09/2015 en 01/10/2015 bindend is voor de gemachtigde, met een motiveringsgebrek is behept, moet er worden vastgesteld dat de bestreden beslissing die steunt op een deductie van het advies van de artsadviseur eveneens met een motiveringsgebrek is behept en andersom.

In de bestreden beslissing verklaart de bevoegde attaché de aanvraag van verzoekers onontvankelijk op basis van art. 9ter, §3, 5°, op basis van het ontberen van nieuwe medische aandoeningen, dewelke absoluut niet strookt met de medische stukken in hoofde van verzoekers die duidelijk nieuwe medische elementen bespreekt dewelke niet eerder werden ingeroepen in het kader van een eerdere aanvraag en de aanvraag onontvankelijk verklaart zich baserende op art. 9ter, §3, 5° vrw.

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de door verzoekers ter ondersteuning van de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen in het kader van

een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dd. 14/10/2013 en 28/01/2013.

Verzoekers stellen vast dat een nauwkeurige vergelijking van voornoemde aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet met de door verzoekers op 14/10/2013 en 28/01/2013 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, noemenswaardige verschillen oplevert, niettegenstaande de stelling vanwege verwerende partij, temeer daar art. 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet geen nieuwe diagnose of pathologie vooropstelt, doch wel elementen die niet reeds in het kader van een vorige aanvraag werden ingeroepen (zie RvV 144.104)

Een 9ter aanvraag wordt onontvankelijk verklaard als dezelfde medische elementen worden ingeroepen als deze die voordien geleid hebben tot een ongegrondheidsbeslissing (RvV 73.815, 24 januari 2012).

De motivering van verwerende partij is derhalve op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig, gelet op de door verzoekers naar voren gebrachte medische stukken in hoofde van hem zelf en haar dochtertje, die hoofdzakelijk op basis van de verslagen vanwege specialisten werden opgesteld.

Er is dan geen enkele afdoende motivering in de bestreden beslissing te vinden waarom verwerende partij de aanvraag van verzoekers niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren aangaande de mogelijkheden van behandeling en opvolging in zijn land van herkomst en de toegankelijkheid ertoe, temeer daar deze behandeling en opvolging in Rusland niet op adequate wijze aanwezig en toegankelijk is, zoals afdoende in de initiële verzoekschrift ex art. 9ter vv. aangetoond met een schending van art. 9ter van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen juncto het zorgvuldigheidsplicht tot gevolg.

TEN TWEEDE moet bovendien volgens de jurisprudentie van de Raad van State, de administratie wanneer er medische elementen worden ingeroepen in het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf een grondig onderzoek van de medische situatie van de vreemdeling door "de noodzakelijke onderzoeken" te verrichten, ten einde volledig op de hoogte te zijn van de situatie van de persoon, waarvan de gezondheidsstaat voorgesteld wordt als zijnde deficiënt en om in staat te zijn om zich uit te spreken "in perfecte kennis van zaken" (Raad van State, arrest n° 91.709 van 19 december 2000, vrije vertaling).

In de voorhanden zijnde geval is verwerende partij niet overgegaan tot één van deze onderzoeken en heeft men geen rekening gehouden met de diverse medische stukken van verzoekers.

Men kan in het verlengde hiervan niet anders dan te concluderen dat het rapport van de artsadviseur de voorgelegde medische elementen aangaande de hoofdaandoeningen in hoofde van verzoekers niet op een geldige wijze weerlegt, doch slechts op een zeer algemene wijze expliciteert dat de globale gezondheidssituatie niet beantwoordt aan art. 9ter §3, 5° vrv. , en dit in strijd met de medische attesten vanwege o.a. de deskundige artsen.

Door het ontbreken van het overgaan tot de nodige onderzoeken en het niet in aanmerking nemen van het geheel van de door verzoekers opgeworpen nieuwe medische elementen, weerlegt verwerende partij niet op een ernstige wijze het risico dat een verwijdering van het Rijk, een onmenselijke en vernederende behandeling kan teweegbrengen in hoofde van verzoeker in de zin van art. 3 van het EVRM (Raad van State, arrest n° 93.594 van 27 februari 2001).

Aangezien verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheid. Dat verwerende partij hier grovelijk onzorgvuldig is te werk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJSS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt derhalve tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en schendt bovendien art. 9ter van de vreemdelingenwet.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van diezelfde wet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen.

2.3. In casu is de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 september 2015 op grond van deze bepaling niet-ontvankelijk verklaard met als motivering dat de voorgelegde medische getuigschriften en bijlagen, zowel wat G.A. betreft, als wat G.I. betreft, reeds eerder aangehaalde elementen bevatten die reeds in een eerdere beslissing werden beoordeeld, zoals bevestigd door de ambtenaar-geneesheer.

De adviezen van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen luiden te dezen als volgt:

Voor G.A.:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9tef aanvraag 01.09.2015 en 28.01.2013 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 1/9/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor dd. 7/8/2015 opgesteld door dr. M. + bijlagen d.d. 6/8/2015, 8/7/2015, 8/7/2015 en een ongedateerd attest. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9 ter aanvraag d.d. 28/1/2013, waarvoor reeds een advies werd opgesteld door collega dr. Liesenborghs op 19/2/2013. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 7/8/2015 wordt geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel de eerder aangehaalde aandoening van betrokkene.”

Voor G.I.:

U vraagt me de medische documenten voor de 9te aanvraag 01.09.2015 en 11.02.2014 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 1/9/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor dd. 17/8/2015 opgesteld door dr. R + bijlagen d.d. 22/1/2014 en 6/8/2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9 ter aanvraag d.d. 14/10/2013, waarvoor reeds een extensief advies werd opgesteld door collega dr. Liesenborghs op 22/4/2014. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 17/8/2015 wordt geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel de eerder aangehaalde aandoening van betrokkene.”

Gelet op het voorgaande komt het toe aan de verzoekende partijen om met concrete argumenten aan te tonen dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, en in het bijzonder aan te tonen welke elementen dan, in weerwil van het gestelde in de bestreden beslissing, nog niet eerder zouden zijn aangehaald.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat zij daartoe volledig in gebreke blijven. Zij vergenoegen zich met gemeenplaatsen, stellende dat er duidelijk nieuwe medische elementen zijn en dat een nauwkeurige vergelijking noemenswaardige verschillen oplevert, maar komen niet verder dan deze algemene beweringen, zonder dat zij ook maar enige indicatie geven over de “noemenswaardige verschillen” waarvan sprake. Het louter tegenspreken van de conclusie van de verwerende partij, zonder meer, volstaat echter niet om de bestreden beslissing als niet deugdzzaam af te doen.

Nu de verzoekende partijen niet weerleggen dat de elementen die zij in hun nieuwe aanvraag hebben voorgelegd reeds werden aangehaald in een eerdere aanvraag, en derhalve niet is aangetoond dat de aanvraag, in tegenstelling tot hetgeen de gemachtigde heeft geoordeeld, ontvankelijk zou zijn, tonen de verzoekende partijen evenmin aan dat niet afdoende werd gemotiveerd of niet zorgvuldig werd onderzocht. Immers, een onderzoek naar de gegrondheid van de aanvraag, dringt zich geenszins op eens wordt vastgesteld dat de aanvraag onontvankelijk is. Dat de noodzakelijke onderzoeken niet zouden zijn gebeurd, kan dan ook niet worden bijgetreden. Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ligt derhalve niet voor.

Voor zover, ten slotte, de verzoekende partijen betogen dat de verwerende partij niet op een ernstige wijze het risico heeft onderzocht dat een verwijdering een onmenselijke en vernederende behandeling kan teweegbrengen in de zin van artikel 3 van het EVRM, moet erop worden gewezen dat het voorwerp van het huidige beroep geen verwijderingsmaatregel in zich draagt zodat dit betoog niet dienstig is.

2.4. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS